

Meditacions: Divendres de la tercera setmana de Quaresma

Reflexió per meditar divendres de la tercera setmana de Quaresma. Els temes proposats són: El testimoni de l'escriba; guia que orienti la nostra vida; estar al Regne de Déu.

A JESÚS li van dirigir moltes preguntes durant el seu pas per la terra. En diverses ocasions ho feien amb el propòsit de retorçar les seves paraules. No eren interrogants que responguessin a un desig sincer de conèixer la veritat; simplement els

movia l'enveja, l'afany per tenir alguna cosa de què acusar-lo públicament. Tanmateix, a l'Evangelí també veiem persones que s'acosten al Senyor amb senzillesa. És el cas d'un escriba que, en veure com responia de bé a les inquietuds dels fariseus i els saduceus, li va plantejar: «Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?» (*Mc 12, 28*). A diferència de les preguntes anteriors, aquest escriba no es va aproximar amb males intencions. Volia obtenir d'aquell home tan savi una resposta per a una qüestió crucial, que a més era objecte de debat continu entre els rabins de l'època. Un jueu piadós havia de complir més de sis-centes normes. Per això podia ser lògic preguntar-se quin era el precepte que estigués per damunt de tots.

L'actitud sincera d'aquest escriba pot inspirar avui la missió dels cristians. Ell va ser testimoni de les meravelles

de Jesús, i la seva feina consistia precisament a explicar els fets tal com van succeir. El seu testimoniatge, lliure de prejudicis, degué ajudar que molts dels seus contemporanis trenquessin les barreres que els separaven del Senyor. Ell ens mostra que per acostar-se a Jesús no cal aferrar-se a coses preconcebudes, ni tampoc cercar-lo per afirmar un punt de vista elaborat prèviament. «El pecat dels fariseus —escrigué sant Josepmaria— no consistia a no veure Déu en Crist, sinó en un tancament voluntari en ells mateixos; a no tolerar que Jesús, que és la llum, els obrís els ulls»^[1]. Per poder escoltar-lo cal mantenir una disposició oberta per anar transformant els nostres propis judicis a partir de la brillantor de la seva paraula salvadora.

LA FORMA tan directa amb què l'escriba va fer la seva pregunta ens permet suposar que era un assumpte que es qüestionava de temps enrere. Podríem dir que aquest home estava indagant sobre què era allò veritablement important a la vida. I això, de fet, és una cosa que tothom vol conèixer. Necessitem punts de referència, guies que ens orientin en la manera de configurar la nostra manera de viure: «Potser, a vegades, ens hem demanat com podem correspondre a tant d'amor de Déu; potser hem desitjat de veure exposat ben clar un programa de vida cristiana»^[2].

De vegades podem estar buscant respostes a preguntes que ja van ser respostes. De fet, Jesús va contestar a l'escriba amb paraules que probablement el seu interlocutor coneixeria de memòria, ja que era la part essencial de la Llei que Déu va lliurar al poble a través de Moisès:

«Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces» (*Mc* 12, 29 i cf. *Dt* 6, 4-5). Alhora, Jesús va lligar aquest precepte amb un altre també conegut pels jueus: «Estima els altres com a tu mateix» (*Mc* 12, 31 i *Lv* 19, 18). D'aquesta manera, ens mostra que tots dos manaments estan tan profundament units que acaben sent un de sol.

«L'amor de Déu és el primer que es mana —deia sant Agustí—, i l'amor del proïsme el primer que s'ha de practicar. (...) Tu, que encara no veus Déu, estimant el proïsme et faràs mereixedor de veure'l a ell. L'amor del proïsme neteja els ulls per veure Déu, com diu clarament Joan: “Si no estimes el proïsme, a qui veus, com estimaràs Déu, a qui no veus?” (*1 Jn* 4, 20)»^[3]. Estimar les persones que ens envolten és el camí per estimar el

Senyor amb tot el cor. Aquesta va ser la guia que Jesús va marcar a l'escriba i que més tard ens donarà ell mateix la mesura: «Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (*Jn 13, 34*).

DESPRÉS que Jesús respongués la pregunta a l'escriba, es torna a comprovar que aquest home s'havia acostat al Senyor amb intenció recta. De fet, en la seva reacció es mostra entusiasmada i satisfeta: «Molt bé, mestre» (*Mc 12, 32*). Aquesta alegria en front la perspectiva que Jesús posava davant dels seus ulls porta el mateix Senyor a afirmar: «No ets lluny del Regne de Déu» (*Mc 12, 34*).

No és un elogi menor. Per nosaltres també seria de gran consol escoltar de boca de Jesús que no estem lluny de l'única cosa que val la pena: estar

amb ell al seu Regne. Això és el que demanem quan resem el parenostre: «Vingui a nosaltres el vostre Regne». Aquesta formulació ens permet entendre que no som nosaltres els que hi anem i ens hi acostem: més aviat és el Regne que ve a nosaltres, és Déu qui pren la iniciativa. «El Senyor ens primereja. (...) I quan el busquem, trobem aquesta realitat: que és ell qui ens espera per acollir-nos, per donar-nos el seu amor»^[4].

Però, a més, Crist no ens va obrir les portes del seu Regne perquè hi tinguéssim la funció de súbdits. El Senyor vol que regnem amb ell: «Als qui surtin vencedors, els concediré d'asseure's amb mi en el meu tron, tal com jo, que he vençut, m'he assegut amb el meu Pare en el seu tron» (Ap 3, 21). De fet, els autors dels Salms ja entreveïen que els fills d'Adam estarien destinats a ser coronats de glòria i honor (cf. *Sal* 8, 5-6). Amb l'ensenyament de Jesús,

comprenem encara millor que aquest serà el desenllaç d'aquells que estimin en plenitud el proïisme, perquè aquesta va ser la manera de viure del Senyor: regnar servint. La Verge Maria va comprendre que Déu «derroca els poderosos del soli i exalça els humils» (Lc 1, 52), que són els que saben servir. Per això, ella va acabar sent coronada com a Reina de l'univers.

[1] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 71.

[2] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 88.

[3] Sant Agustí, *In Ioannis Evangelium*, 17,8.

[4] Francesc, Discurs, 18-V-2013.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-divendres-de-la-tercera-
setmana-de-quaresma/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-divendres-de-la-tercera-setmana-de-quaresma/) (24/03/2026)